

Sygn. akt II Ka 283/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2021r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale prokuratora Adama Makosza

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2021 r.

sprawy **J. F.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 28 stycznia 2021 r. sygn. akt II K 480/20

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 283/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 28 stycznia 2021r. w sprawie II K 480/20.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> - to jest art. 7kpk, art. 410 kpk polegająca na nienależytej ocenie wiarygodności zgromadzonego materiału dowodowego przez dowolną, a nie swobodną ocenę wyjaśnień oskarżonego konsekwentnie podającego, iż w dniu 15 maja 2020r. nie kierował motorowerem marki (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, oparcie ustaleń w zakresie winy oskarżonego J. F. na zeznaniach funkcjonariuszy Policji wspartych w ocenie Sądu zeznaniami M. i M. F. (1), a które to zeznania zostały przez Sąd I instancji ocenione w sposób dowolny, - art. 6 kpk poprzez pozbawienie oskarżonego prawa do obrony i nie sprowadzenie go na rozprawę oraz niewyznaczenie mu obrońcy z urzędu pomimo złożenia takiego wniosku przez oskarżonego, - art. 7 kpk w zw. z art. 201 kpk poprzez dowolną ocenę opinii sądowo-lekarskiej z zakresu retrospekcji alkoholowej i czynienie na jej podstawie ustaleń faktycznych 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	w sytuacji gdy prawidłowa jej ocena i wniosków z niej płynących nie pozwala jednoznacznie stwierdzić o której godzinie oskarżony zakończył spożywanie alkoholu.	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego pozostają bezzasadne. Poczynione w przedmiotowej sprawie przez Sąd Rejonowy w Łukowie ustalenia w zakresie stanu faktycznego są w ocenie Sądu Odwoławczego prawidłowe i nie wykazują cech błędu. Nie ma wątpliwości co do tego, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Fakt ten został w sposób bezsporny dowiedziony, co znajduje odzwierciedlenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Nie ma również wątpliwości co do tego, że ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji nie wykazuje błędów natury logicznej, jak również nie wykracza poza ramy swobodnej oceny dowodów, chronionej przepisem art. 7 kpk. W pisemnych motywach zaskarżonego wyroku Sąd I instancji wskazał dowody, które obdarzył przymiotem wiarygodności oraz wyjaśnił, z jakich powodów dał im wiarę oraz dowody, którym waloru wiarygodności odmówił i przekonywająco wyjaśnił, z jakich przyczyn na wiarę nie zasługują. Ustalenia poczynione w tym zakresie przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i w ocenie Sądu Okręgowego nie noszą cech błędu. Ustalenia te Sąd ten w głównej mierze oparł na zeznaniach wiarygodnych świadków M. F. (2), M. F. (1) i funkcjonariusza		

policji W. K. oraz wnioskach opinii z zakresu retrospekcji alkoholowej. Wszystkie te dowody w uznaniu Sądu odwoławczego ocenione zostały w sposób obiektywny, zgodnie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Niezależnie od konfliktu w jakim pozostaje z oskarżonym jego żona M. F. (2), jej relacja nie nosiła cech stronniczości, była spontaniczna, konsekwentna i korespondowała z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Podobnie ocenić należało zeznania M. F. (1). Z ich relacji wynika, iż jeszcze przed wyjazdem do sklepu obserwowały oskarżonego, który zachowywał się jak osoba nietrzeźwa. Obie znały przecież oskarżonego i widywały go na co dzień, były zatem w stanie na podstawie jego zachowania ocenić w jakim jest stanie. Fakt, że nie widziały one bezpośrednio jak oskarżony spożywał alkohol, w świetle całokształtu prawidłowo ocenionego materiału dowodowego nie świadczy o tym, iż w chwili zdarzenia nie był on w stanie nietrzeźwości. Podnoszone przez apelującego sprzeczności mające wynikać z ich zeznań, w zakresie czasu spożywania alkoholu przez oskarżonego i momentu przybycia policji do miejsca ich zamieszkania, nie stanowią tak istotnych, jak wskazuje apelujący okoliczności w świetle innych dowodów zgromadzonych w sprawie, w tym głównie opinii sądowo - lekarskiej z zakresu retrospekcji alkoholowej. Żona i córka oskarżonego nie były w stanie dokładnie określić czasu jaki upłynął od momentu wezwania przez nie policji do przyjazdu załogi interwencyjnej, jednakże były przekonane co do tego, iż nastąpiło to dosyć szybko, a radiowóz nadjechał

tuż po wjechaniu oskarżonego na podwórko. Sąd Rejonowy wnikliwie i z ostrożnością ocenił zeznania poszczególnych świadków, nie premiując wartości dowodowej żadnego z nich, oceniając na równi wszystkie dowody. Trafnie wskazał motywację świadków i na podstawie tego oceniał ich przydatność w odniesieniu do stwierdzenia, czy rzeczywiście doszło do prowadzenia skutera przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości. Ocena tych dowodów była wszechstronna, obiektywna i w żaden sposób nie była nacechowana negatywnym nastawieniem do oskarżonego. W tym zakresie spełniała wymogi wszystkich obowiązujących przepisów. Motywacja poszczególnych świadków składających zeznania takiej a nie innej treści nie miała wpływu na stanowisko Sądu w zakresie wykazania czy w niniejszym wypadku doszło ze strony oskarżonego do zachowań wyczerpujących przesłanki czynu z art. 178a § 4 kk. Sąd nie negował też tego, iż oskarżony po powrocie do domu ze sklepu także mógł jeszcze spożywać alkohol, jednakże biorąc pod uwagę wnioski opinii sądowo lekarskiej z zakresu retrospekcji alkoholowej stwierdzić należy, iż spożywał on alkohol także wcześniej. Z opinii tej wynika, iż oskarżony jadąc do sklepu był w stanie nietrzeźwości. Zakończył o spożywanie alkoholu do 9:50, z czego wynika, że w przedziale od 10:55 do 11:25 najniższym stężeniem wykazany w badaniach były wartości od 1,23 do 1,40 ‰ alkoholu. Wypita przez oskarżonego ilość alkoholu, deklarowana przez niego w wyjaśnieniach, winna była wykazać stężenie niższe niż to otrzymane w badaniach. Opinia ta nie budziła

wątpliwości sądu i jako taka uznana została za pełnowartościową dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Podniesienia w tym miejscu wymaga, iż okoliczność, że opinia biegłych nie jest przekonująca dla strony nie oznacza jeszcze, że konieczne jest dopuszczenie kolejnej opinii, skoro dotychczasowa opinia jest pełna dla sądu, który swoje stanowisko w tym względzie uzasadnił (post. SN – Izba Karna z 12.02.2016r., III KK 29/16). Nie stwarza też podstawy do stosowania przepisu art. 201 kpk. Opinię biegłego ocenia sąd i sąd decyduje, czy jest ona dla niego zrozumiała i przekonywająca, czy odpowiada na pytania określające jej przedmiot i granice, czy jest wewnętrznie spójna i niesprzeczna, czy nie rodzi wątpliwości co do jej merytorycznej trafności. W niniejszym wypadku apelujący powołuje się wprawdzie na błędność opinii, która miała polegać na nieuchwyceniu przez biegłych momentu wystąpienia stężenia maksymalnego, jednakże przyjęli oni dla oskarżonego najkorzystniejszy możliwy scenariusz, w założeniach którego było przyjęcie jako najwyższego stężenia o wartości 1,40 ‰. Przy takim założeniu, aby osiągnąć takie stężenie alkoholu oskarżony musiał spożyć przynajmniej 71 g czystego alkoholu i zakończyć jego spożywanie najpóźniej do godz. 9:50. Według zaś wersji najmniej dla oskarżonego korzystnej, między godzinami 10:35 i 11:55 oskarżony był pod wpływem alkoholu ze stężeniem 1,23 do 1,60 ‰. Przyjęte przez biegłych wartości są zatem wartościami modelowymi i przez to najbardziej uniwersalnymi. W świetle powyższego stanowisko apelującego Sąd I instancji uznał za nietrafne, biegli bowiem, którzy w odróżnieniu

od apelującego posiadali wiedzę specjalistyczną i pozostawali bezstronni. Reasumując, podkreślić należy, iż poczynione przez Sąd Rejonowy w Łukowie ustalenia w zakresie tak stanu faktycznego, jak i winy oskarżonego J. F. są w ocenie Sądu Okręgowego prawidłowe i nie wykazują cech błędu.

Odnosząc się już na koniec do zarzutu dotyczącego naruszenia prawa oskarżonego do obrony stwierdzić należy, iż zarzut ten jest chybiony, gdyż oskarżony był powiadomiony o terminie rozprawy i do wywołania sprawy w dniu 28 stycznia 2021r. nie nadesłał do Sądu informacji czy chce być doprowadzony na termin rozprawy i oświadczenia o stanie rodzinnym, dochodach i źródłach utrzymania niezbędnego do rozpoznania jego wniosku o wyznaczenie mu adwokata z urzędu. Pisma te dotarły do Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w Łukowie o godz. 13:00, a więc już po zakończeniu rozprawy. Sąd zatem słusznie nie dostrzegł przeszkód do wydania zaskarżonego wyroku, co z kolei nie pozwala na stwierdzenie, iż nie zapewnił oskarżonemu prawa do obrony.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi i instancji do ponownego rozpoznania.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Bezasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków.	
---	--

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zaskarżony wyrok w całości utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosków.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ustalając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS